

TBMM
HALKLARIN EŞİTLİK VE DEMOKRASİ PARTİSİ
GRUP BAŞKANLIĞI

Sayı : 17962

Tarih : 14.05.2026

10/4195

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türkiye’de 14 Mayıs, Eczacılık Günü olarak kutlanmaktadır. Ancak bugün eczacılar açısından bu tarih, yalnızca bir kutlama gününden ziyade derinleşen ekonomik, mesleki ve yapısal sorunların görünür hale geldiği bir farkındalık gününe dönüşmüştür. Eczacılar mesleklerini sürdürülebilir kılacak kalıcı ve yapısal çözümler talep etmektedir. Çünkü eczacılık alanında yaşanan sorunlar doğrudan halk sağlığını, ilaca erişim hakkını ve sağlık sisteminin işleyişini etkileyen yapısal sorunlardır. Bu nedenle Halk sağlığı açısından en önemli hizmetlerden biri olan eczacılık mesleğinin güçlendirilmesi, halkın ilaca güvenli, kesintisiz ve eşit erişiminin sağlanması, ilaç tedarik krizlerinin giderilmesi, birinci basamak sağlık hizmetlerinde eczacıların aktif rol alabileceği yeni sağlık modellerinin geliştirilmesi, obezite ve kronik hastalık yönetiminde eczacılık hizmetlerinin etkin biçimde değerlendirilmesi, eczacı istihdamının artırılması, genç eczacı işsizliğinin önlenmesi, eczacıların ekonomik ve mesleki sorunlarının çözülmesi ve sağlık sistemindeki yapısal problemlerin bütüncül biçimde ortaya çıkarılması amacıyla Anayasa’nın 98’inci ve TBMM İçtüzüğü’nün 104 ve 105’inci maddeleri uyarınca Meclis Araştırması açılmasını arz ve talep ederiz.

Hüseyin OLAN
Bitlis Milletvekili

GEREKÇE

Türkiye’de eczacılık mesleği son yıllarda derinleşen ekonomik kriz, sağlık sistemindeki piyasacı dönüşüm, ilaç tedarik politikalarındaki yapısal sorunlar ve ağır bürokratik yükler nedeniyle tarihinin en ağır dönemlerinden birini yaşamaktadır. Bugün yaşanan sorun yalnızca eczacıların mesleki sorunu olmaktan öte, yurttaşların sağlık ve ilaca erişim hakkını doğrudan etkileyen çok boyutlu bir halk sağlığı krizidir.

İlaç fiyatlandırmasında uygulanan mevcut kur politikası nedeniyle reel döviz kuru ile “ilaç kuru” arasındaki makas her geçen gün büyümektedir. İthal ilaçların önemli bir kısmının Türkiye pazarına yeterli miktarda sunulmaması, bazı ilaçların piyasadan çekilmesi ve özellikle yeni nesil tedavilere erişimde ciddi sorunlar yaşanması kur farkının yarattığı temel sonuçlardır.

Öte yandan ilaç fiyat kararnamesi ve mevcut kâr baremleri nedeniyle eczanelerin ekonomik sürdürülebilirliği ciddi biçimde zedelenmiştir. Artan işletme giderleri karşısında gelirleri eriyen çok sayıda eczane kapanma riskiyle karşı karşıya kalmıştır. Özellikle büyükşehir olmayan il ve ilçelerde faaliyet gösteren eczaneler, birinci basamak sağlık hizmetlerinin sürekliliği açısından kritik bir işleve sahip olmalarına rağmen yeterince desteklenmemektedir. Pek çok bölgede eczaneler yurttaşların sağlık sistemine ilk ve en kolay ulaşabildiği sağlık noktalarıdır.

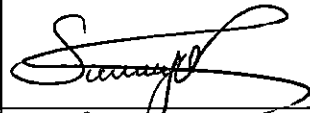

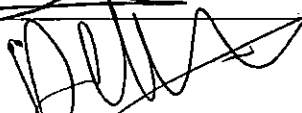

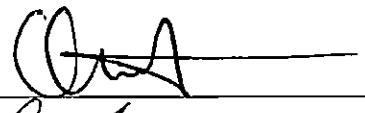
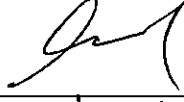
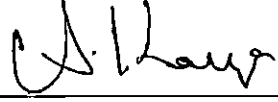

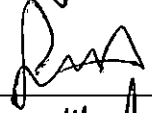
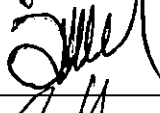
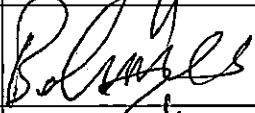
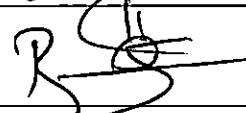
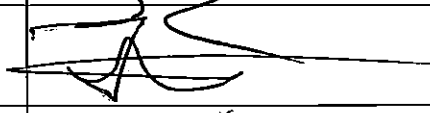

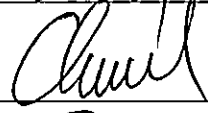
Bugün dünyada eczacılık hizmetleri yalnızca ilaç temini ile sınırlı görülmemekte; koruyucu sağlık hizmetleri, kronik hastalık yönetimi, ilaç uyuncu takibi, akılcı ilaç kullanımı, aşılama danışmanlığı, obezite ile mücadele ve halk sağlığı uygulamalarının önemli bir parçası olarak değerlendirilmektedir. Diyabet, hipertansiyon, KOAH, kardiyovasküler hastalıklar ve obezite gibi kronik hastalıkların giderek arttığı Türkiye’de eczaneler toplumun en erişilebilir sağlık birimleri olarak önemli bir potansiyele sahiptir. Özellikle obeziteyle mücadelede beslenme danışmanlığı, yaşam tarzı değişikliği takibi, ilaç kullanım danışmanlığı ve kronik hastalık risk yönetimi gibi alanlarda eczacıların aktif rol üstlenmesi mümkündür. Ancak mevcut sistem, eczacıların bu sağlık hizmetlerini sunmasını teşvik etmek yerine onları yoğun bürokratik süreçler altında işlevsiz bırakmaktadır. Dünyada eczacının rolü genişlerken Türkiye’de eczacılar giderek ağırlaşan ekonomik baskılar, plansız sağlık politikaları ve bürokratik süreçler altında mesleklerini sürdüremez hale getirilmektedir.

Sağlık Uygulama Tebliği (SUT) ve Medula sistemi kaynaklı bürokratik yükler ise eczacıları asli sağlık hizmetlerinden uzaklaştırmaktadır. Hastane veri giriş hataları, sistem entegrasyonu eksiklikleri, rapor uyumsuzlukları, reçete iadeleri, dijital altyapı sorunları ve geri ödeme süreçlerindeki karmaşık uygulamalar nedeniyle eczacılar sürekli cezai ve mali yaptırım tehdidi altında çalışmaktadır. Eczacılar; hekim, hastane otomasyonu, SGK ve diğer kurumlar arasındaki sistemsel sorunların sorumlusu haline getirilmekte, sağlık danışmanlığı rolünden uzaklaştırılarak adeta bir evrak ve bürokrasi denetim mekanizmasına dönüştürülmektedir. Özellikle kronik hastalar, nörolojik hastalıklar, enteral beslenme ürünleri, biyolojik ajanlar, endikasyon dışı ilaç kullanımları ve gebelikte kullanılan koruyucu tedavilere ilişkin geri ödeme uygulamaları hem hastalar hem de eczacılar açısından ciddi mağduriyetler yaratmaktadır. Mevzuatın katı ve merkeziyetçi yapısı, klinik gerçeklikler ve hasta ihtiyaçlarıyla örtüşmemektedir.

Bunun yanında kontrolsüz biçimde açılan eczacılık fakülteleri ve plansız kontenjan artışları nedeniyle genç eczacılar ciddi bir işsizlik ve güvencesizlik sorunuyla karşı karşıya bırakılmıştır. Son yıllarda eczacılık fakültesi sayısındaki hızlı artışa rağmen kamuda, hastanelerde, aile sağlığı merkezlerinde, ilaç ve tıbbi cihaz sektöründe yeterli eczacı istihdamı yaratılmamıştır. OECD ülkelerinde aile eczacılığı, klinik eczacılık, birinci basamak sağlık hizmetleri ve hastane eczacılığı alanlarında eczacı istihdamı yaygınlaştırılırken Türkiye’de eczacılar çoğunlukla yalnızca serbest eczacılık alanına sıkıştırılmış durumdadır. Kamuda görev yapan eczacı sayısının sağlık sisteminin ihtiyacının oldukça altında kalması; ilaç yönetimi, farmakovijilans, kronik hastalık izlemi ve akılcı ilaç kullanımı politikalarının etkin yürütülmesini de olumsuz etkilemektedir.

Özel sektörde ve kamuda çalışan eczacılar açısından da düşük ücretler, yetersiz kadrolar, ağır iş yükü, yönetim mekanizmalarında temsil eksikliği ve özlük hakları sorunları giderek derinleşmektedir. Genç eczacılar mesleklerini icra edecek alan bulmakta zorlanırken, mevcut eczaneler ise artan ekonomik baskılar nedeniyle yardımcı eczacı ve ikinci eczacı istihdamında ciddi güçlükler yaşamaktadır.

Bu nedenlerle Eczacılık mesleğinin güçlendirilmesi, ekonomik ve mesleki sorunlarının çözülmesi amacıyla bir Meclis Araştırması açılması elzemdir.

1	SÜMEYYE BOZ ÇAKI	MUŞ	
2	AYTEN KORDU	TUNCELİ	
3	SERHAT EREN	DIYARBAKIR	
4	DİLAN KUNT AYAN	ŞANLIURFA	
5	GÜLCAN KAÇMAZ SAYYİĞİT	VAN	
6	NEVROZ UYSAL ASLAN	ŞIRNAK	
7	ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU	KOCAELİ	
8	ADALET KAYA	DIYARBAKIR	
9	VEZİR COŞKUN PARLAK	HAKKARİ	
10	ALİ BOZAN	MERSİN	
11	SALİHE AYDENİZ	MARDİN	
12	GÜLDEREN VARLI	VAN	
13	BERİTAN GÜNEŞ ALTIN	MARDİN	
14	BERDAN ÖZTÜRK	DIYARBAKIR	
15	ZEYNEP ODUNCU KUTEVİ	BATMAN	
16	CENGİZ ÇİÇEK	İSTANBUL	
17	MEHMET KAMAÇ	DIYARBAKIR	
18	SABAHAT ERDOĞAN SARITAŞ	SİİRT	
19	GEORGE ASLAN	MARDİN	
20	MEHMET ZEKİ İRMEZ	ŞIRNAK	